

VILDMARKENS DOTTER.

AF JAMES OLIVER CURWOOD.

Besmyggad öfversättning från engelskan af Emilie Kullman.

Forta. fr. föreg. n:r. — Så mycket kan jag säga, men inte mer, sade han lugnt. En stor sorg nagar på Jan Thoreaus själ, kära barn, och det är därför han är förändrad. Jag vet hvad det är för en sorg, men jag lovat att aldrig yppa det. Det blir din sak att ta reda på det och framför allt att låta honom veta och förstå, att du älskar honom!

Fargen hade varit från hennes kinder, men den återkom nu som en varm purpurflod. — Att jag älskar honom? — Ja, inte som enyster längre, Mélisse, utan som en kvinna!

TJUGUANDRA KAPITLET.

Hennes löfte.

Gravois stannade ej för att se verkan af sina sista ord. Det visste han emellertid, då han gick ut, att hennes ögon följde honom och att, om han såg på henne, skulle hon ropa honom tillbaka. Han stånge därför försen efter sig helt hastigt, rådd att han redan sagt för mycket.

Cummins och Jan kommo in till sammans till kvällen. Kommissariören var utstrålande humor. En indian från Porepine hade varit där med två silfverfärfar på morgonen, och han var ofantligt belåten öfver Jans hemkomst — och dessa båda saker hade försatt honom i ypperligt lyne.

Mélisse satt midt emot Jan vid bordet. Hon hade steket in en kvist röda blommor i sin glänsande fläta och en liten bukett vid barnen, men Jan visade på infet sätt, att han observerat denna lilla uppmärksamhet, som avslutande var afsedd för honom. Han smålog mot henne, men i djupet af hans mörka ögon låg en kyl, som afvisade hvarje yttring af den första förtroligheten i hennes sida.

Tyst reste hon sig och hängde upp fiolen på väggen. — Du får lof att öfva dig mycket, sade hon sakta. — Då hon åter vände sig om, hade han stigit upp och höll mossan i det högra händerna. — Ska du gå så snart, Jan? Frågade hon förvånad.

— Jag är trött, sade han ursäktningsfullt. Jag har inte sovit på två nätter, Mélisse. Godnatt! — Han smålog mot henne, där han stod i dörren, men det "godnatt", som kom öfver hennes läppar, var liflost och kallt. Jan yste, då han gick ut. Under de kalla stjärnorna löt han sina händer — han kände, att han inte ämnat stugan en minut för tidigt.

Besmyglande sig om att kväfa sin sorg öfver detta sista sammanträffande med Mélisse, gick han öfver till kompaniets förrådshus. — Det var sent, då Cummins återvände hem. Mélisse var fortfarande uppe. Han gaf henne ett skarpt ögonkast öfver axeln, då han hängde upp sin rock och hatt.

— Har det kommit något emellan dig och Jan? Frågade han plötsligt. Hvarför har du gråtit? — Bland kommer fararna, då jag spelar fiol, far, jag vet inte, att det kommer något emellan Jan och mig, fast — fast — jag inte förstår —

— Hon tystnade och anstängde sig att kväfa de snyftningar, som skälde i hennes strupe. — Inte förstår jag heller, utropade kommissariören och gick fram till brasan för att tända sin pipa. Han sade emellertid i kväll upp sin anställning hos kompaniet!

— Han tänker — val — inte — lämna — läget? stannade Mélisse. — Han lämnar sin tjänst, utropade fadern. Det vill säga att han inte kan stanna i Lac Bain. Han säger, att han ämnar sig i i skogarna, kanske till Jeans hemtrakt vid Atlabaska. Har han sagt dig något mer?

— Mycket, sade Mélisse. — Hon lag på knä framför den lilla boklådan. En tareslöja skynde hennes ögon. Hon ansträngde sig till det yttersta att behärska sig, innan hon åter visade sig för fadern. Då denne åter ögonblick gick in till sig, tillropade hon honom "godnatt" genom den halloppnå dörren.

Följande dag träffade Gravois på Jan, då denne höll på att packa in sin ryggsäck. Det var deras första sammanträffande sedan han erträtt, att han stigit upp sin plats, och han hälsade honom med en svordom. — Jan sag upp och smålog, då han märkte, att den lille fransmannen förtrogen skummade af raseri.

— Goddag, Jean de Gravois! sade han skrattande. Ni ser, att jag ämnar mig ut bland farvarena. — Djaflar! hväste Jean. — Nej, farfar, min kära Jean. Jag är trött på läget. Jag kan få bättre betaldt för min tid i kärren västerut. Kom ihåg det, Jean! Det är många år sedan jag jagade där, och farvarena åter nog snart upp hela trakten!

— Valsignade helgon, fräste Jean, och jag, som — — Utan att säga ett ord svängde han om på klacken och gick direkt till Mélisse. — Jan Thoreau tänker lämna läget, tillkannagaf han besikt, spände det bröstet och blånade vredgalt på henne.

— Far har talat om det, sade Mélisse. — Hennes kindgryvor färgades, och hon hade röda ringar under ögonen, men hennes röst var fullkomligt lugn. — Min Gud! utbrast Jean och snurrade åter rundt. Du tar det kallt!

— En stund senare sag Mélisse Jan komma från macsinet. Då han trädde in i stugan, förklarades visserligen spår af djup rörelse i hans ansikte, men hans stämma var ostört lugn. — Jag har kommit för att säga farväl, Mélisse, sade han. Jag ämnar ge mig af till Barrens för att jaga. — Jag hoppas du får godt byte, Jan.

— Hennes stämma hade en metallhård kläng. — För första gången i sitt lif räckte Jan henne handen. Hon spratt till, och för ett ögonblick rusade allt blodet från hjärtat till ansiktet. Därpå gaf hon honom sin och såg honom stundigt och lugnt i ögonen. — Vill du vänta en minut? Frågade hon.

Hon skyndade in i sitt rum, och då hon åter uppenbarade sig glödde en röd fläck på hvardera kinden och hennes ögon blånade. Hon hade flått upp sitt hår, lagt upp det i en krona på hjässan och stuekt eldrioda blommor i den glittrande massan. För andra gången kom hon fram och gaf honom sin hand. — Jag antar, att det är dig likligt honom, sade hon kallt och skrattdigt om honom i ansiktet. Jag har inte brutt mitt löfte. Det var dant, inte sant!

Han kände det, som om hans blod plötsligt isats, och det var med modiga han kunde återhålla en snyftning. — Du lofvade — Han kände icke förtärligt. — Jag lofvade, att jag skulle inte sätta upp mitt hår igen, för att du glömte att älska mig. Ifylle hon. Nu gör jag det. — Han böjde på hufvudet, och hon kunde se hans skuldor skälfva under den tjocka renskinnrocken. Hennes läppar skildes, och hon böjde armarna, som ville hon sträcka dem mot honom; men då hon åter talade, ljud hans röst lugn, utan en skällning. — Jag har inte glömt att älska dig, Mélisse. Jag kommer aldrig att upphöra att älska min lilla syster. Men du är äldre nu, och det är på tiden att du sätter upp ditt hår.

Han vände sig bort utan att åter se på henne och lämnade kölan. — Farväl, Jan! ljud det i en framnyttad hyvisning, men han var redan utom hörhåll. Genom förstret såg hon honom skaka hand med Cummins utanför kompaniets magasin. Ho såg honom gå hem till Lovaka och Jean. Hon såg honom lyfta upp packningen på ryggen och med sänkt hufvud långsamt försvinna in den mörka furskogens djup.

FARM OCH HEM.

TILL FADERNAS PSALMER.

Till fadernas psalmer, de evigt unga, jag längtar från blidiga sängers kväl. Från trädgård, där doftande blomdoft står. Från långt till odemärkerna går. Jag längtar till bergen, där farorna sjunga. Jag längtar till fadernas kärnfriska psalm.

Guds eviga tankar i psalmerna sjunga som eko från anglarans heliga sång. Hvad hänets visa blir liten och vek och dagsländsängen ton och blek, när psalmerna skönt genom kvälmet ljunga.

Du svenska psalm, dig sjöngde de stora — i psalmen ofta jag skymtar dem. Vår svenska sång vore fattig och tom, om icke psalmernas helgedom med halvrens valdiga resning vore de största svenska sjungarnas hem.

Dit längtar Greta, när djuret — när jag ensam ut på det vida haf. Ivi, svenska psalmen på ensig färd när tankar tankar mot högre värld, mot stjärnhvalf, som öfver honom lågar —

ej aktar han då den brusande graf. Lyss! Hör du Davidsharpan i Norden? O, svenska psalm, huru skön du är! Med mästarehand han stråfarna slår och väldig kring Sverige koralen går. De djupa, de heliga löfversorden, i maktiga psalmer till Sverige han bär.

På psalmens maktiga örnvingar de lyfte sjalar till fadernas Gud. De sjöngde kärlek till fadernas jord och tro på Herrens heliga ord; och än deras heliga psalmsång klingar kring Sveriges land som ett helgmålsbud.

När fadern med barnen i endrätt sjunga ut hjärtats djup den kärnfriska psalm, då stundar det svar i allt Sveriges land, och andens vär ifrån Herrens hand, förjagande hänets och hatets kväfvande kväl.

Kom, psalm, sjung ädel styrka och hälsa i folkets när slapp och dödsdjukt det gå! Stig högt, o psalm, med värt böneljud och bed för Sverige hos fadernas Gud, att Han må i vår värt Sverige frälsa och sända oss ödemärkernas vär!

O. Armban.

FARMARENS VERKSTAD. Af Andrew Torquist. Laboratorien assistent vid Illinois-universitetet.

Hvarje farmare borde hafva en verkstad, utrustad med ässa och en fullständig utrustning af smidesverktyg. Dessa behöfva ej vara af dyrbaraste slag, men borde vara af rätt slaget. Besogna dagar och tider, då arbetet utömlas ej är synvillig bråkande, kan tiden med fördel användas i verkstaden. Delar af skadade eller slitna maskiner kunna repareras, vägnar istandsättas, och många nyttiga och lämpliga saker kunna förfärdigas. Om någonting skulle gå sönder på maskinerna under skörde- och tröskningstiden, skulle mycken tid inbesparas, om de kunde repareras på farmen. Det drojer inte länge, innan farmaren och hans gossar är intresserade i verkstadsarbetet, om de hafva en plats, där de kunna utföra arbetet och öfva sig i öfning behöfvet det för att utföra en sak. Många farmarpojkar hafva blifvit skickliga smeder emedan de haft en plats, där de kunna arbeta vid stället.

Assjan är den viktigaste delen af verkstaden. Den bör vara så stor, att en fång kan stå på ett uttira, och den håller fram en bit järn till uppblottning, utan att falla ned på golvet. Detta ger arbetaren tillfälle att sköta halsen med ena handen, och passa elden med den andra; ty elden kräfer ständig tillsyn; kolet måste makas omkring järnet. En ässja för olika ändamål bör vara tre fot i höjden.

bringa en del af vintern hos oss. — Det glider, Mélisse, sade Jan lugnt. Jag tycker om honom och skulle gärna vilja lära honom bättre. Jag hoppas, att han har med sig litet nya böcker åt dig — och förtroingar. Spelar du mycket nu för tiden?

— Ja, det gör jag. Vill du inte spela för mig, Jan? — Mina händer äro för klumpiga; för resten har jag glömt allt hvad jag kunnat. — Till och med de saker du spelade, när jag var liten? — Jag tror det, Mélisse. Men du får aldrig komma dem. — Det gör jag inte, svarade hon sakta. Och så kanske jag en dag kan lära dig dem igen. Forts.

FARM OCH HEM.

kont. Halgen skulle placeras i mitten med dess mynning fyra tum under assjans plan. Halgen skulle förses med en laska, så att assjan kan rensas af smulor af tegel eller kalksten; betong har visat sig vara ett utmärkt lämpligt material för en assja. Om betong användes, kan en fördjupning byggas vid ena sidan af halsen, där kol förvaras inom rackhall för den arbetande. Halgen bör vara stor, så att man får godt drag; det behöfs inte så mycket drag för att betta upp mindre järnbitar, men det fördras mycket vid större arbeten. Därför är det bättre att ha en af tillräcklig storlek än att hafva en allt för liten. Pipan från halgen till tättan bör ej halgen bör vara af det slag, som arbetar med halfstäng, så att arbetaren tillfälligt kan pass på järnet och på samma gång sköta halgen utan att behöfva gå från assjan. Om den arbetande har en medhjälpare, är det likgiltigt hvad slags båg, som användes, men för de mesta är en medhjälpare inte alltid till hands.

God vård om husdjur. Fullkomligt rykt hvarje dag, frisk luft, ljus, rast i det fria minst två gånger i veckan, under några timmar samt mild behandling — se där absoluta villkor för kons eller grisens hälsa och fulla afkastningskraft. Tror du att du gjort allt när du matat djuret med mat, så beordrar du dig grofligen. Utan nämnda villkor tillgodogöres ej fodrets näring fullt och väl, d. v. s. fodringen blir ej nog billig. Fodra hvar starkt som helst, det gifver dock ej fullgodt resultat. — Djuret står fängsladt hvarje sekund och andas kall luft samt mot oönsklighet och halfmörker. Hvar ett år djur är mindre ekonomiskt än det kunde vara, så ligger orsaken främst just i fängenskapen i orenligheten hos hud och blod, o. s. v. Sålendes, om du inte — din absoluta plikt likgiltigt — kan förmås låta djuret lefva så som ett mänskligt lefnadsmedel, så kan du göra det åtminstone af en smula ekonomisk visdom. Själfriskheten regerar nu människans värre än någonstans och den bör vi väl åtminstone kunna framgångsrikt vända till då vi säga: Rasta djuret ute i det fria så ofta som möjligt. Rykta den rena som skurade kopparbitar! Låt luft och foderkär och golf och väggar o. s. v. fyllt rena medels goda ventiler och osorgsfull rengöring. Gör stora fönster i djurens bostad. Behandla dem mildt! — Allt detta: Ljus, luft, rörelse, rensljupning, har djuret under sitt fria lif uti i naturens kött. Hvar för skall du, som är den stegrade upplade naturen, d. v. s. kulturrens mestare, ej följa naturens vink i detta stycke — alldeles utom för förtjänar pengar därpå? Märk för all del det. De förtjänar pengar på att vara mänskligt mod ljudljud!

dras andan af lojalitet och förtroende mellan man och hustru? (1) Föreningen anser det dock lämpligast, att från tillbringa semester i sällskap med andra lediga fruar.

Under det att från alltså är borta och roar sig (under beskydd af en gift väntinna), måste mannen öfvertaga hushållspiktorna och värden om barnen. Detta skall också — menar föreningen — bidraga till att männen bättre lära sig uppskatta hustruens arbete.

dras andan af lojalitet och förtroende mellan man och hustru? (1) Föreningen anser det dock lämpligast, att från tillbringa semester i sällskap med andra lediga fruar.

Under det att från alltså är borta och roar sig (under beskydd af en gift väntinna), måste mannen öfvertaga hushållspiktorna och värden om barnen. Detta skall också — menar föreningen — bidraga till att männen bättre lära sig uppskatta hustruens arbete.

dras andan af lojalitet och förtroende mellan man och hustru? (1) Föreningen anser det dock lämpligast, att från tillbringa semester i sällskap med andra lediga fruar.

Under det att från alltså är borta och roar sig (under beskydd af en gift väntinna), måste mannen öfvertaga hushållspiktorna och värden om barnen. Detta skall också — menar föreningen — bidraga till att männen bättre lära sig uppskatta hustruens arbete.

dras andan af lojalitet och förtroende mellan man och hustru? (1) Föreningen anser det dock lämpligast, att från tillbringa semester i sällskap med andra lediga fruar.

Under det att från alltså är borta och roar sig (under beskydd af en gift väntinna), måste mannen öfvertaga hushållspiktorna och värden om barnen. Detta skall också — menar föreningen — bidraga till att männen bättre lära sig uppskatta hustruens arbete.

dras andan af lojalitet och förtroende mellan man och hustru? (1) Föreningen anser det dock lämpligast, att från tillbringa semester i sällskap med andra lediga fruar.

Under det att från alltså är borta och roar sig (under beskydd af en gift väntinna), måste mannen öfvertaga hushållspiktorna och värden om barnen. Detta skall också — menar föreningen — bidraga till att männen bättre lära sig uppskatta hustruens arbete.

dras andan af lojalitet och förtroende mellan man och hustru? (1) Föreningen anser det dock lämpligast, att från tillbringa semester i sällskap med andra lediga fruar.

Under det att från alltså är borta och roar sig (under beskydd af en gift väntinna), måste mannen öfvertaga hushållspiktorna och värden om barnen. Detta skall också — menar föreningen — bidraga till att männen bättre lära sig uppskatta hustruens arbete.

MEST FULLKOMLIGT TILLVERKAD.

Det ökade näringsvärdet af brod bakadt i hemmet med Royal yeast cakes borde vara en tillräcklig sporre för en förständig husmoder att ägna denna födoämnesartikel den uppmärksamhet, som med rätt tillkommer den.

Hembakning reducerar de höga lefnadskostnaderna genom att förminska mängden af dyrbart kött för att gifva kroppen nödvändig näring.

E. W. GILLETT CO. LTD. TORONTO, ONT. WINNIPEG MONTREAL

dras andan af lojalitet och förtroende mellan man och hustru? (1) Föreningen anser det dock lämpligast, att från tillbringa semester i sällskap med andra lediga fruar.

Under det att från alltså är borta och roar sig (under beskydd af en gift väntinna), måste mannen öfvertaga hushållspiktorna och värden om barnen. Detta skall också — menar föreningen — bidraga till att männen bättre lära sig uppskatta hustruens arbete.

dras andan af lojalitet och förtroende mellan man och hustru? (1) Föreningen anser det dock lämpligast, att från tillbringa semester i sällskap med andra lediga fruar.

Under det att från alltså är borta och roar sig (under beskydd af en gift väntinna), måste mannen öfvertaga hushållspiktorna och värden om barnen. Detta skall också — menar föreningen — bidraga till att männen bättre lära sig uppskatta hustruens arbete.

dras andan af lojalitet och förtroende mellan man och hustru? (1) Föreningen anser det dock lämpligast, att från tillbringa semester i sällskap med andra lediga fruar.

Under det att från alltså är borta och roar sig (under beskydd af en gift väntinna), måste mannen öfvertaga hushållspiktorna och värden om barnen. Detta skall också — menar föreningen — bidraga till att männen bättre lära sig uppskatta hustruens arbete.

dras andan af lojalitet och förtroende mellan man och hustru? (1) Föreningen anser det dock lämpligast, att från tillbringa semester i sällskap med andra lediga fruar.

Under det att från alltså är borta och roar sig (under beskydd af en gift väntinna), måste mannen öfvertaga hushållspiktorna och värden om barnen. Detta skall också — menar föreningen — bidraga till att männen bättre lära sig uppskatta hustruens arbete.

Svenskt Settlement i Canada.

Bosätt Eder i den första väl organiserade landkoloni af svenskar i det fruktbara vestliga Canada vid KELLIHER, Saskatchewan.

Vår firma har allredan lokaliserat öfver ett hundra svenska familjer inom detta distrikt. En svensk-luthersk kyrka kommer inom kort att byggas. God jarnvägskommunikation. Ett regerings-mejeri samt andra förelärd finnas i detta settlement.

Denna unga koloni gifver redan löfte om att blifva en af de mest välberädda svenska settlement i det vestra Canada. Personger som komma hit för några år sedan med endast ett par hundra dollars, äga nu sina farmar, kreatur, hästar, goda byggnader och smakfulla hem.

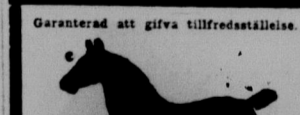
Lätta afbetalningsvillkor. NORTH SASKATCHEWAN LAND COMPANY, LTD. Ägare af 150,000 acres af utsikt fullmarknad. Kapital \$5,000,000 Skrif till John F. Hanson, Gen. Mgr., North Saskatchewan Land Co., Ltd., Dept. S., Farmer Bldg., Winnipeg, Canada, eller till GEORGE URQUHART, 647 Endicott Bldg., St. Paul, Minn.

Första Klass Accidens - Tryck

utföres af Svenska Canada-Tidningens Tryckeri.

Vi önska fästa våra många vänners uppmärksamhet på, att vårt tryckeri blifvit kompletteradt med moderna och tidsenliga stilsorter och maskiner, hvarför vi kunna åtaga oss utförandet af all slags "Job Printing", ifrån det minsta till det största. Arbetet inom tryckeribranchen utföres af första klass "union"-män, hvilket garanterar för arbetets kvalitet. Gör oss ett besök och öfvertyga eder själf.

Särskild uppmärksamhet fästes vid order från landsorten. Prisuppgifter lämnas beredvilligt och kostnadsfritt. Glöm ej adressen 325 Logan Ave. WINNIPEG MAN.

Gombault's Caustic Balm HAR EFTERHÄRMEDE MED ENA MEDTÄLLARE.

Det säkert, snabbt och bestämt botmedel mot Curb, splen, Zerkata haor, sträcka smor, fang, lufalspningar och all smärta från spatt, ringbone och andra tumörer. Bortar alla hudsjukdomar eller parasiter, torax distick. Borttager alla svallader från hästar och boskap.

Hon medicinöfver människor för reu matiem, sträckningar, oed i balen etc. är den översättig. Hvarje flaska Caustic Balm är garanterad att gifva tillfredsställelse. Pris \$1.50 per flaska. Saljes af apotekare eller skickas per express. Fraktfritt med fullständiga uppgyningar om dess användande. Efterfrågade beskrifvande cirkulär, intyg etc. Adr. The Lawrence-Williams Co., Toronto, Ont.

bringa en del af vintern hos oss. — Det glider, Mélisse, sade Jan lugnt. Jag tycker om honom och skulle gärna vilja lära honom bättre. Jag hoppas, att han har med sig litet nya böcker åt dig — och förtroingar. Spelar du mycket nu för tiden?

— Ja, det gör jag. Vill du inte spela för mig, Jan? — Mina händer äro för klumpiga; för resten har jag glömt allt hvad jag kunnat. — Till och med de saker du spelade, när jag var liten? — Jag tror det, Mélisse. Men du får aldrig komma dem. — Det gör jag inte, svarade hon sakta. Och så kanske jag en dag kan lära dig dem igen. Forts.